

Giới thiệu Sủng Tận Trời Vạ Nhỏ Tinh Nghịch

Cô là viên minh châu bị vứt bỏ, bị buộc đến đường cùng, chớp mắt cô được gả cho người trên vạn người là tổng giám đốc Khúc thị, từ đây cô bắt đầu con đường “Xấu xa tinh nghịch” của mình. Bạn học khi dễ? Tìm chồng! Chị gái cặn bã khi dễ? Tìm chồng! Ba cùng mẹ kẻ thù đoạn bíp bọm ngược đãi? Hãy cứ tìm chồng!

Cô có một người chồng vạn năng, cô không sợ cả thiên hạ! Nhưng mà... người trước của chồng trở lại... phải làm thế nào?

Tất cả mọi người đang chờ kết cục chặt vật của cô, nhưng cô vuốt bụng, nở nụ cười sáng láng, mẫu bằng tử quý*, cô đã có đứa trẻ, cô sợ ai?

*Mẫu bằng tử quý: Mẹ tròn con vuông

Thể loại: Ngôn tình hiện đại, hào môn thế gia, sủng ngọt, cưới trước yêu sau, trâu già gặm cỏ non (nam chính hơn nữ chính 9 tuổi).

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vạ Nhỏ Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Không phải anh xem cô là em gái sao? (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đêm đã khuya, gió rít gào quanh những chạc cây, bóng đêm sâu thẳm in lên thành cửa sổ, thỉnh thoảng vang lên từng đợt sấm dữ dội.

Đường Mộc Ca nằm trên chiếc giường lớn, khuôn mặt nhợt nhạt dõi ra phía xa, hẳn là trời sắp mưa?

Trên hành lang truyền đến tiếng bước chân, nương theo đó là tiếng trái tim Đường Mộc Ca nhảy lên từng hồi, từng hồi... Anh... Anh ấy đến rồi?

Bên ngoài sấm sét vạch ngang bầu trời, trắng xóa, trong phòng ánh đèn chớp tắt, chớp tắt, rồi trở nên tắt ngúm, cuối cùng, bốn phía chỉ còn lại một mảnh đen ngòm.

Chết mất thôi, bị cúp điện rồi!

Đường Mộc Ca thật sự muốn điên, cô quờ quạng bàn tay giữa không trung nhưng không thấy được dù chỉ một ngón, lại không thể mở miệng nói chuyện, liệu anh Mặc Phong có nhận ra cô không?

Loại tình huống này, là ông trời muốn diệt cô ah?

Cửa được mở ra, tiếng bước chân mỗi lúc một gần, cô có thể ngửi được hơi thở riêng biệt thuộc về đàn ông trên người anh.

Tiếp sau đó, váy cô bị vén lên, rồi bàn tay to lớn lạnh lẽo chạm vào người cô, cả người Đường Mộc Ca run lẩy bẩy.

Anh Mặc Phong, anh làm gì vậy? Em là Mộc Ca đây nè, anh không nhận ra em sao? Nội tâm Đường Mộc Ca hò hét inh ỏi, tim lại không ngớt run rẩy, liều mạng muốn hất bỏ bàn tay của anh ra, nhưng lại không có cách nào nhúc nhích.

Anh Mặc Phong của cô không phải người như vậy, trước giờ anh ấy là người nho nhã, ôn hòa, luôn đối xử với cô giống như em gái của anh vậy, nhưng bây giờ anh ấy đang làm gì?

Cả người cô căng thẳng, thậm chí còn có thể nghe rõ tiếng tim của anh và cô đang đập thình thịch.

Sau đó, chiếc váy trên người cô bị xé rách.

Không muốn ah!

Anh Mặc Phong...

Cô căng thẳng đến mức tim cũng nhảy ra khỏi miệng, ước chừng quần áo trên người đã bị anh gỡ bỏ sạch sẽ, một nháy mắt sau đó, dưới thân truyền đến một trận đau nhói, mà cơn đau này tựa như điện chạy, phóng một cái đã lan khắp toàn thân.

Đau!

Đau đến mức mặt cô chảy đầy mồ hôi hột!

Nước mắt cũng tràn khắp mặt!

Chỉ bằng thời gian của một cái nháy mắt, cô từ một cô gái liền trở thành một người phụ nữ.

Cô chỉ mới mười tám tuổi ah...

Người đàn ông đang nằm trên người cô, không phải là anh Mặc Phong của cô, phải không?

Làm sao anh ấy có thể đối xử với cô như thế cơ chứ?

Làm sao anh ấy có thể...

Đường Mộc Ca nắm thật chặt tấm ga trải giường, con đau vẫn còn, cô cắn môi trắng bệch, nhưng ập vào mắt cô chỉ là đêm đen vô hạn.

Những chuyện xảy ra vào ban ngày, cùng với đám khốn nạn đó, cô chậm chậm ghim sâu vào tim.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Không phải anh xem cô là em gái sao? (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Người ta nói rằng, gần đây tập đoàn Thịnh Càng đang có một dự án xây dựng trung tâm vui chơi, dự kiến sẽ đầu tư vào đó năm tỷ NDT, đối với thành phố Dương Thành mà nói, đây cũng được xem là một hạng mục lớn, thậm chí chính phủ của thành phố Dương Thành cũng coi trọng.

Tham vọng muốn giành lấy dự án này của Đường gia vô cùng rõ ràng, có điều số người cạnh tranh quá nhiều, mà Đường gia so với các công ty khác, lại chả có bao nhiêu phần thắng.

Tuy nhiên Đường Đức Minh, cũng chính là ba của Đường Mộc Ca, lại không cam tâm để món ngon béo bở đó rơi vào tay kẻ khác.

Sáng sớm, ông ta đã cùng với tâm phúc của mình là Đoàn Lâm ngồi trong thư phòng bàn bạc đối sách.

“Đường tổng, không phải năm năm trước Khúc Mặc Phong cùng Đại tiểu thư của Đường gia từng yêu nhau sao?”

“Theo ý của cậu, chính là để cho Mộc Cảnh giúp chúng ta thúc đẩy dự án này? Nhưng bây giờ Mộc Cảnh đang ở nước ngoài, nước xa không cứu được lửa gần, và lại...”

Và lại cái gì nhỉ, Đường Đức Minh không tiếp tục nói hết.

Sau một lát im lặng, Đoàn Lâm nói: “Dựa theo những gì tôi biết, Khúc Mặc Phong đối xử với tam tiểu thư của chúng ta cũng không tệ.”

“Muốn dùng con nhóc Mộc Ca kia đến thay thế Mộc Cảnh, tặng cho Khúc Mặc Phong?”

“Mấy năm này, Khúc Mặc Phong không gần phụ nữ, nói như vậy hẳn là anh ta vẫn còn vương vấn đoạn tình cảm với Đại tiểu thư, sở dĩ anh ta đồng ý quan tâm Tam tiểu thư, có lẽ vì anh ta vẫn còn nhớ đến Đại tiểu thư?”

“Quả là một người có tình người.”

...

Thật trùng hợp, đúng lúc Đường Mộc Ca đi ngang qua thư phòng, cho nên đoạn đối thoại của bọn họ bay thẳng đến tai cô không sót một chữ nào, vì một hạng mục, mà ba cô muốn tặng cô cho Khúc Mặc Phong?!

Khúc Mặc Phong là ai?

Là tổng giám đốc tập đoàn Thịnh Càng.

Trong năm năm anh ấy tiếp quản tập đoàn, tập đoàn trở nên lớn mạnh hơn cả mười năm trước, tập đoàn Thịnh Càng nằm trong tay anh, đã mở rộng không biết bao nhiêu lần.

Năm năm trước, anh chỉ là một đứa con riêng của Khúc gia, tứ bề khốn đốn.

Năm năm sau, anh đã trở thành một nhân vật có tiếng nói trong giới kinh doanh, không chỉ riêng Dương Thành mà cả nước còn phải kính ngưỡng anh.

Đồng thời... Anh ấy cũng là bạn trai cũ của chị cả cô!

Cô không thể chấp nhận, cô thật sự sợ hãi!

Chỉ còn một cách đó chính là chạy trốn, nhưng rất không may, thời gian trôi qua còn chưa được mười phút, cô đã bị bọn họ bắt trở lại.

Đường Đức Minh đã quyết định dùng cô để đổi lấy hạng mục này, cho nên, dù ông ta không biết kế hoạch chạy trốn của cô, thì ông ta cũng sẽ bắt và nhốt cô lại, có vậy ông ta mới yên tâm.

Đường Mộc Ca không nghĩ bọn họ sẽ hành động nhanh như vậy, buổi sáng cô trộm nghe được kế hoạch của bọn họ, buổi chiều bọn họ liền bắt đầu ra tay.

Bọn họ cho cô uống thuốc, khiến cả người cô không còn sức lực, thậm chí không thể nói chuyện, trời vừa nhá nhem tối, bọn họ liền ném cô lên chiếc giường này.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nhà cũng là nhà tù. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Mọi thứ xảy ra nhanh như một tia chớp, thậm chí cô không hề có thời gian để buồn.

Có điều nói đi cũng phải nói lại, mặc dù bị ba lợi dụng, nhưng cô vẫn tin rằng anh Mặc Phong sẽ không làm ra chuyện như vậy với cô, cho nên cô vẫn nằm im trên giường chờ anh đến.

Mà giờ khắc này, người đàn ông không ngừng nháp nhò trên người cô, anh ấy đang nghĩ gì?

Là bị cúp điện bất thành linh, anh không nhìn rõ cô, cho nên anh mới làm vậy với cô, có phải không?

Hay là, chỉ cần ba tặng cho anh một người phụ nữ, anh đều có thể muốn?

Hay là..., anh và ba đã đạt thành ý kiến, cho nên anh mới ăn sạch cô vào bụng?

Không nghĩ ra đáp án Đường Mộc Ca chỉ có thể hận.

Đúng, cô hận tất cả bọn họ, vô cùng hận!

Cả người cô đau nhức, nhưng thứ đau nhất chính là trái tim, cả gương mặt nhỏ nhắn đều bị gội rửa bởi nước mắt, vậy mà người đàn ông đó vẫn còn ra vào trên người cô.

Bên ngoài sấm lại rạch ngang bầu trời, âm thanh vang lên chói tai, mưa từng giọt từng giọt đổ xuống.

Đêm, còn rất dài...

Ngày hôm sau, là một ngày trời trong, sau cơn mưa cả thế giới như được ông trời gột tẩy.

Đường Mộc Ca bị ánh sáng hắt vào mắt làm cho tỉnh.

Cô khẽ rụt người, chuyện đã xảy ra vào tối qua khiến cô cảm thấy sợ sệt, một Khúc Mặc Phong như vậy vô cùng lạ lẫm với cô, một lần lại một lần anh ra vào trong cô, khiến cô nghĩ có lẽ mình sắp chết rồi, nhưng anh vẫn không buông tha cho cô.

Nhớ lại những chuyện tối qua, trái tim cô càng đau tợn.

Một người là anh Mặc Phong cô đã kêu nhiều năm qua.

Một người là ba ruột lại bán cô cho anh Mặc Phong.

Chỉ bằng một cái hạng mục ah, có giá trị năm tỷ ah, ồ, quả thật cô cũng đáng giá đấy chứ nhỉ?

Cô có thể an ủi bản thân mình không?

Đáp án là không.

Ngay thời khắc này, ngoài tức giận ra, thì chỉ còn lại lạnh lẽo.

Trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy ào ào, có lẽ Khúc Mặc Phong đang tắm.

Đường Mộc Ca cắn môi, lúc này mà không đi, chẳng lẽ phải đợi đến lúc anh hóa thành ác ma bắt nạt cô thêm lần nữa?

Cô vén chăn lên, cố nhịn chua xót tính đi tìm áo quần mặc vào, thì lại thấy một đóa hồng chằm chằm in trên ga giường.

Đây là minh chứng chứng minh cô đã biến thành phụ nữ!

Tìm cô run rẩy, đây là nơi ba cô cùng Khúc Mặc Phong tiến hành giao dịch, chỉ cần liếc mắt cũng khiến cô cảm thấy dơ bẩn mà buồn nôn!

Cô không muốn ở lại nơi này thêm một giây nào nữa!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nhà cũng là nhà tù. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Nhanh chóng nhặt áo quần trên mặt đất rồi mặc vào, cô lấy ra một chiếc túi nhỏ đựng mỹ phẩm trong túi xách, bôi bôi trét trét một hồi, sau đó vuốt lại tóc, rồi như một con mèo nhỏ chạy vọt ra ngoài.

Một con gió thổi ngang qua mặt, rốt cục cô cũng chạy ra khỏi biệt thự, thật là mệt chết cô.

Hai tay cô chống gối, cúi người thở hổn hển.

Lúc này nắng sáng rực rỡ, bầu trời trong xanh như được người ta tẩy rửa sạch sẽ.

Cô thẳng người, hít mắt nhìn trời một lúc lâu, không khỏi oán thầm, ‘Thời tiết có tốt thì liên quan gì đến mây? Mây đã bị chính ba ruột mây bán đi! Là bị bán đi! Bán mây cho một người đàn ông ăn mây đến một cộng xương cũng không còn, và đó là người mà mây đã kêu rằng anh Mặc Phong suốt bao năm qua!’

Đường Mộc Ca hận đến run người, cô cắn chặt môi, đau đến mức cô muốn roi nước mắt.

Thời tiết tốt bao nhiêu, tâm trạng cô càng tệ hại bấy nhiêu.

“Tam tiểu thư, cô muốn đi đâu?”

Ra khỏi biệt thự, đi còn chưa được 500m, thì trái phải đã bị bốn tên vệ sĩ tiến lên chặn đường.

“Mấy người, mấy người là ai? Mấy người muốn làm gì?”

“Tam tiểu thư, Đường tiên sinh đã nói, nếu cô tự ý rời khỏi biệt thự, liền bắt cô mang về.”

Đường tiên sinh? Mang về?

Đường Mộc Ca hít vào một ngụm khí lạnh, chuyện cô lo lắng nhất cuối cùng cũng xảy ra, ba cô thật sự sắp xếp người xung quanh đây, muốn chặn đường trốn của cô!

Tại sao?

Tại sao!

Người đã đối xử với cô như vậy, đúng là ba của cô? Thật là quá buồn cười!

Cô tức đến phát khóc, ông ta sinh cô ra, chính là vì có một ngày sẽ bán cô đi?

Ồ, không đúng, đứng dưới góc độ của Đường Đức Minh mà nói, chính xác ông ta không hề muốn sinh cô ra, ai bảo mười tám năm trước ông ta ở bên ngoài trắng hoa cho nên mới lưu lại một kết quả là cô cơ chứ?

Người đời thường gọi đó là: Con gái ngoài giá thú.

Bởi vì sự có mặt của cô đã tạo nên vết nhor trong cuộc đời ông ta, cho nên, một khi có cơ hội, ông ta không nề hà mà lợi dụng cô, cho dù là chà đạp lên thể chất và tinh thần của cô ông ta cũng không tiếc.

Nghĩ tới đây, hai tay cô nắm chặt thành nắm, không kiềm được cả người liền run lẩy bẩy.

Cô bị vệ đưa về Đường gia, nói một cách chính xác hơn, hẳn là cô bị bọn ném trở về Đường gia, mỗi một lối ra đều có người canh giữ, không cho phép cô trốn thoát.

Đứng trong sân của biệt thự Đường gia, Đường Mộc Ca ngắm nhìn bốn phía, cảm thấy thật buồn cười, nơi này hẳn là nhà của cô, mà giờ phút này không khác gì nhà tù.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vờ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Lưng còng còn nói lắp. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Chắc chắn, Đường Tiểu Cáp, mày thật sự giỏi nha, có thể khiến ba cho vệ sĩ đến hộ tống mày về, da mặt mày không phải là loại dày bình thường mà.” Men theo giọng nói chanh chua kia, đó chính là Đường Mộc Tuyết, trên người mặc chiếc váy màu trắng, cô ta vừa bước ra khỏi cửa.

Cô ta giống như một con khổng tước, ánh mắt đầy cao ngạo quét trên dưới khắp người Đường Mộc Ca, sau đó khinh bỉ nói: “Càng ngày càng xấu cũng thôi đi, giờ còn thêm dơ, tối nay Đường gia có khách quý, tốt hơn hết là mày nên trốn đi, chớ có đi ra gặp người ta, đồ phải khiến cho Đường gia bọn tao mất mặt.”

Cái danh xưng Đường Tiểu Cáp này, được bắt đầu từ lúc Đường Mộc Ca vừa bước chân vào Đường gia, lúc đó cô chỉ mới năm tuổi. Đường Mộc Tuyết nhìn thấy cô liền gọi cô như vậy, ý tứ rất đơn giản, cô chính là một con chó giữ nhà cho Đường gia.

Mặc kệ cô ta gọi như thế nào, cả ba cô ta là Đường Đức Minh và mẹ cô ta là Lưu Hồng Đan đều chưa từng sửa qua cho cô ta, cũng có nghĩa, ở trong mắt bọn họ, Đường Mộc Ca chỉ giống như một con chó giữ nhà.

Đối với cái danh xưng “Đường Tiểu Cáp” kia, không phải Đường Mộc Ca không tức giận, mà bởi vì cô không có năng lực gánh chịu hậu quả nếu tức giận, cho nên cô chỉ có thể chịu đựng.

Từ năm năm tuổi chịu đựng cho đến bây giờ, ròng rã mười ba năm.

Sống ở Đường gia, suốt mười ba năm qua cô chưa bao giờ dám lỗ mãng, bụng ẩn không no là chuyện nhỏ, lưu lạc nơi đầu đường xó chợ mới là chuyện lớn.

Giờ phút này đứng đây nghe, cô cảm thấy cái danh xưng kia hết như một lưỡi dao, bén nhọn cứa qua tim cô, đau đến nhò máu.

Nhưng đến cùng cô vẫn phải nhịn xuống, chưa đến lúc cực chẳng đã, thì cô không muốn trở mặt với Đường gia.

Đường Mộc Ca cúi đầu, muốn né người đi qua Đường Mộc Tuyết, cô ta thích châm chọc thì cứ để cho cô ta châm chọc, nếu so với Đường Đức Minh, thì những gì cô ta làm há giống trò trẻ con!

Đối với việc cô im lặng không nói gì, ở trong mắt Đường Mộc Tuyết mà nói chính là một loại khiêu khích, cô ta bắt lấy cánh tay Đường Mộc Ca, sau đó đẩy cô về phía sau: “Đường Tiểu Cáp, tao đang nói chuyện với mày đấy! Thái độ này của mày là có ý gì? Muốn đánh nhau với tao à?”

Đường Mộc Ca rất gầy, cộng thêm việc cô không đề phòng cô ta, cho nên chỉ bằng một cái hất tay của Đường Mộc Tuyết, cô đã ngã nhào ra đất, móng, khủy tay, lòng bàn tay, đều đau nhói!

Đường Mộc Tuyết vẫn cứ kiêu ngạo như một con khổng tước, vênh vao đứng ngay bên cửa: “Đường Tiểu Cáp, đây là Đường gia, còn mày chỉ là một thứ tiện chủng mà thôi! Mày muốn bước vào cửa ngôi này ư, được thôi, quỳ xuống cầu xin tao đi, rồi tao sẽ cho phép mày bước vào, bằng không ngày hôm nay mày phải cút ra ngoài!”

Cô ta không cảm thấy những gì cô ta đối xử với Đường Mộc Ca là không thích hợp, thậm chí còn cười cười trào phúng, trên mặt bày ra một bộ “Không phục thì nhào tới đây mà cắn tao này!”

Đường Mộc Ca cảm hận nghiêng rạt răng, hai mắt hùng hực lửa giận.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Lưng còng còn nói lấp. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Chỉ trong nháy mắt đó, Đường Mộc Tuyết bị ánh mắt của cô làm cho kinh sợ.

Loại ánh mắt đó, hệt như cô hận cô ta ghim đến tận xương tủy.

Có điều, khoảnh khắc Đường Mộc Tuyết căng thẳng, cũng chỉ xuất hiện trong một cái nháy mắt mà thôi, rất nhanh cô ta đã lấy lại dáng vẻ kiêu ngạo thường có, cứ cho là Đường Mộc Tuyết hận muốn giết chết cô ta, thì cô cũng không có can đảm cùng không có năng lực này!

“Sao thế, Đường Tiểu Cáp, tao nói sai gì à? Mày vốn là tiện chủng của Đường gia, ba tao đã thừa nhận thân phận của mày sao?”

“Ha ha, Đường Tiểu Cáp, tao biết mày rời khỏi Đường gia liền không còn chỗ nào để ở, rất có thể sẽ lang thang xó đường góc chợ trở thành ăn mày, tao biết mày sợ, nhưng không sao ah, tao cho mày cơ hội, quý xuống và cầu xin tao nào, sau đó tao sẽ cho mày vào nhà.”

Con người Đường Mộc Ca co rút, đứng vậy, rời khỏi Đường gia cô còn nơi nào để đi?

Lang thang đầu đường rồi trở thành ăn mày?

Không, Đường Đức Minh là một người coi trọng mặt mũi, nếu cô dám lớn gan rời khỏi Đường gia, chắc chắn ông ta sẽ không để cô trở thành ăn mày, cũng không cho phép cô làm công kiếm sống, chỉ còn một khả năng, đó là ông ta sẽ đuổi tận giết tuyệt cô.

Bởi vì ông ta sẽ không cho phép cô sống, làm cho ông ta mất mặt!

Mà trong mắt ông ta, mặc kệ cô lang thang rồi trở thành ăn mày, hay mặc kệ cô làm công kiếm sống đi chăng nữa, đều là những hành vi khiến ông ta mất mặt.

Cho nên bây giờ, vẫn chưa phải lúc cô lấy đá chọi đá với Đường gia...

Nghĩ thông suốt, cô cụp mí mắt, ghì nén thù hận, đứng dậy cúi thấp đầu, yếu ớt nói: “Chị... chị hai, em... Em sai rồi, vì vậy, em, xin lỗi, mong chị cho em... vào... vào nhà.”

Chó giữ nhà thì mãi là chó giữ nhà ah, Đường Mộc Tuyết bĩu môi, đang tính nói gì đó thì mẹ cô ta Lưu Hồng Đan từ phòng bếp đi ra, nhìn thấy dáng vẻ khom lưng cúi đầu của Đường Mộc Ca liền chau mày, lộ đầy vẻ không thích.

Lưu Hồng Đan nói: “Sao cả người dơ dước thành ra như vậy? Còn đầu mặt mũi để gặp người khác? Còn không mau đi tắm đi, nhà chúng ta sắp có khách quý đến, đừng là mặt hừng mả!”

“Đường Mộc Ca gạt đầu, ngoan ngoãn đến không thể ngoan ngoãn hơn: “Vậy, vậy con về phòng... ạ.”

“Mẹ, mẹ nhìn nó đi, xanh xao vàng vọt lại còn còng lưng, người đã xấu còn thêm tật nói lấp, một lát nữa không nên cho nó đi xuống, thực sự kinh tởm!”

Đường Mộc Ca đang đi lên lầu bỗng ngẩng đầu lên, thù hận giăng chặt hai mắt cô, nhưng cô không hề dừng lại, tiếp tục đi lên lầu.

Không thể không nói, Đường Mộc Tuyết mô tả cô đúng là... rất sống động ah.

Nhưng nếu cô không làm ra bộ xanh xao vàng vọt cùng với tật còng lưng, mặt mũi xấu và nói lấp, thì cô có thể sống ở Đường gia đến bây giờ sao?

Còn chưa tới mười tám tuổi, đã bị bọn bán, phải không?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Khúc thiếu sẽ đến. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Chân trước vừa bước vào phòng, thậm chí cô còn chưa kịp thở thì bên ngoài đã vang lên tiếng gõ cửa, cô rất muốn mặc kệ, nhưng cô biết nếu mình không mở cửa, chắc chắn cửa phòng sẽ bị đá vỡ.

Cô hít sâu một hơi, quay lại mở cửa ra, nhìn thấy người đến là Đường Đức Minh thì, cả người cô khẽ bàng hoàng, đây là lần đầu tiên trong suốt mười ba năm qua, ông ta đứng gần với phòng cô như vậy.

Trước đây cô chỉ giận ông ta, giận ông ta đã sinh ra cô, nhưng lại không màng đến sống chết của cô như thế nào.

Mà bây giờ, cô đã không giận ông ta nữa, bởi vì toàn bộ đã chuyển thành hận, hận sâu sắc.

Đến cùng thì một người ba có bao nhiêu tàn nhẫn, mới đem con gái ruột của mình bán đi? Phải bao nhiêu tàn nhẫn, mới có thể chà đạp lên con gái ruột của mình? Trong mắt chỉ xem đó là một món hàng giao dịch?

Hết thấy hận thù, dồn nén trong ngực, khiến cô không thể nhịn được muốn bùng nổ.

Nhưng cuối cùng, vẫn phải nuốt xuống.

Cô cúi đầu, khúm núm hỏi: “Ba, người... người tìm con có chuyện gì sao?”

Giả vờ hèn nhát, là một trong những cách thức giúp cô có thể sinh tồn trong Đường gia, ít nhất thì giống như bây giờ!

Đường Đức Minh cau mày: “Một lát nữa Khúc thiếu sẽ đến, cô sửa sang lại bản thân mình đi.”

Ngay cả tên của cô ông ta cũng chẳng buồn muốn gọi.

Khúc thiếu? Khúc Mặc Phong? Tại sao anh ta đến đây?

Giao dịch của anh ta và Đường Đức Minh, nhưng chỉ là tối qua, anh ta đến Đường gia làm gì chứ?

“Ba... ơ, chuyện này, tại sao? Là... Tại sao Khúc thiếu sẽ đến?”

Khúc Mặc Phong đến cũng kệ anh ta, bắt cô sửa sang bản thân làm gì?

Nghe cô nói chuyện, mi tâm Đường Đức Minh càng dính cứng.

Trước khi mẹ cô đưa cô đến đây, bọn họ đã đi bệnh viện giám định quan hệ cha con, bằng không ông ta sẽ không bao giờ tin chính mình lại có một đứa con gái với bộ dáng này.

Con gái của Đường Đức Minh, làm sao có thể là một người cà lăm?

Nhưng cô thật sự là một người cà lăm!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Khúc thiếu sẽ đến. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Ông ta rất không kiên nhẫn nói: “Khúc thiếu coi trọng cô, đây là cơ hội duy nhất mà Đường gia trao cho cô, sau này cô hãy đi theo Khúc thiếu, dựa vào những gì mà cậu ta đối xử với Mộc Cảnh trước kia, chắc hẳn cậu ta sẽ không bạc đãi cô.”

Yên lặng nhìn ông ta, cuối cùng Đường Mộc Ca cũng biết, hóa ra đây chính là nguyên nhân ông ta cho vệ sĩ chặn đường bắt cô về ah.

Nghe qua giọng điệu của ông ta, thật giống như cô cùng với Khúc Mặc Phong giành lấy hạng mục 5 tỷ cho Đường gia là chuyện hợp với lẽ thường, nhìn biểu cảm của ông ta mà xem, không một chút áy náy, không một chút hổ thẹn.

Đây là ba ruột của cô ah, tối hôm qua đưa cô đến gặp Khúc Mặc Phong trên giường, còn hôm này liền đưa cô đến bên người Khúc Mặc Phong.

Thật là giễu cợt.

Thù hận giăng kín lòng, nhưng Đường Mộc Ca không dám biểu hiện ra bên ngoài, ngang nhiên phản kháng lại Đường Đức Minh, cô không dám tưởng tượng hậu quả.

Trước khi cô có đủ năng lực bảo vệ chính mình, cô biết ông ta có hàng ngàn cách khiến cô sống không bằng chết.

Vì vậy, cô cắn cắn môi, mặt mày trắng bệch, yếu ớt hỏi: “Con... con có thể không đi không? Con mới, mới mười tám tuổi, chị hai đã hai... hai mươi một tuổi, chị ấy, chị ấy thích hợp hơn con.”

Nghe vậy, Đường Đức Minh không chút khách khừ hừ lạnh, dứt khoát nói: “Cô cho rằng tôi không muốn để Mộc Tuyết đến gần Khúc thiếu sao? Cô có biết, không nói cả nước, chỉ nói riêng thành phố Dương Thành, đã có bao nhiêu phụ nữ muốn nhảy vào người Khúc thiếu không? Chỉ là, người hầu hạ Khúc thiếu tôi qua là cô, cô không đi thì còn ai có thể đi?”

Sáng sớm, ông ta nhận được cuộc gọi từ vệ sĩ, nói Đường Mộc Ca đã ra khỏi nhà Khúc Mặc Phong, ông ta tức chết nổ phổi!

Có thể nói những năm gần đây, số phụ nữ có thể đến gần Khúc Mặc Phong không được bao nhiêu người, nếu không vì Mộc Cảnh, thì cô ta có thể đến Khúc Mặc Phong không? Thật là không biết điều!

Nghĩ đến đây, mặt mày ông ta đen đi mấy phần, nói: “Cô là con gái của Đường gia, vì Đường gia làm chút chuyện, cô đã không vui?”

“Chỉ cần cô phục vụ khiến Khúc thiếu có thể vui vẻ, chả nhẽ cậu ta còn ngược đãi cô? Chỉ cần cô ngoan ngoãn đi cùng Khúc thiếu, cho dù sau này cậu ấy chán ghét cô, đuổi cô đi, tôi cũng sẽ chuẩn bị cho cô một phần lễ cưới.”

Tất nhiên, những lời này của Đường Đức Minh dùng để dỗ dành cô mà thôi, nếu Đường Mộc Ca thật sự bị Khúc Mặc Phong đuổi đi, làm thế nào Đường gia có thể nhận lại một đứa con gái như vậy?

Chỉ là, phần còn lại ông ta không hề nói ra khỏi miệng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cô không cam. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đường Mộc Ca thật sự hoảng sợ, cô còn nghĩ rằng ông ta muốn gả mình cho Khúc Mặc Phong, bây giờ cô mới biết, hóa ra cô đã vẽ màu hường cho ông ta rồi!

Mục đích của ông ta chính là để cô đi hầu hạ Khúc Mặc Phong!

Cái gọi là hầu hạ, là đi làm tình nhân ah!

Giả sử cô không tận tai nghe được những lời này của ông ta, cô còn có thể lựa chọn tin tưởng, còn bây giờ, trên đời này còn có người ba như vậy sao?!

“Con... con mới mười tám tuổi, con còn đi... học...” Khóe mắt Đường Mộc Ca hồng hồng, cố gắng ép nước mắt rơi ra.

Nhưng ai ngờ, Đường Đức Minh quát lạnh: “Không được khóc! Khúc thiếu không nói sẽ cho cô nghỉ học, còn nữa, bằng dáng dấp này của cô, học nhiều cũng như không.”

Đường Mộc Ca cắn môi, cô không hề muốn khóc trước mặt Đường Đức Minh, chỉ là cô muốn nhìn xem rốt cục ba của cô có thể tàn nhẫn đến mức độ nào.

Giờ nhìn lại, nước mắt của cô không chỉ không làm cho ông ta hổ thẹn hay đau lòng, ngược lại còn khiến ông ta nổi giận, thậm chí còn lạnh lùng tàn khốc hơn.

“Ước chừng chưa đầy một giờ nữa Khúc thiếu sẽ đến, cô đi sửa soạn lại chính mình đi.”

Cho dù không đẹp, nhưng chỉ ít cũng phải sạch sẽ.

Nhìn thử mặt mũi cô ta mà xem, vẽ cái quỷ gì lên đó vậy?

Mặc dù Đường Mộc Ca đang cúi đầu, nhưng cũng có thể tưởng tượng ra vẻ mặt căm ghét của ông ta dành cho cô.

Người đàn ông này là ba của cô, suốt mười ba năm qua, ông ta mặc kệ vợ và con gái mình bắt nạt cô, có thể nói địa vị cô ở Đường gia còn không bằng một người giúp việc.

Nhưng giờ thì hay rồi, vì một hạng mục trị giá 5 tỉ, dứt khoát để cho cô đi hầu hạ Khúc Mặc Phong.

“Cô tự ý chạy khỏi nhà Khúc thiếu, chuyện này tạm thời tôi bỏ qua, nhưng lần này cô còn dám làm ra hành động gì ngu xuẩn, tôi có thể cho cô ăn cho cô ở trong Đường gia, cũng có thể khiến cô sống không bằng chết, nhớ kỹ lời tôi nói!”

Đường Đức Minh ném lại cô vài ba câu cảnh cáo, rồi lập tức đi.

Từ đầu đến cuối, ông ta chưa hề bước vào phòng của Đường Mộc Ca.

Nói đây là một cái phòng, chỉ bằng nói nó là một cái nhà kho, chỉ có một lỗ thông gió bé xiu, ánh mặt trời cũng không buồn lọt qua, cả căn phòng chỉ có một cái giường, một cái tủ gỗ, cùng một cái giá sách.

Nếu đúng phải ngày thời tiết xấu, trời đổ mưa, thì tường gạch dễ dàng ẩm ướt, đồng thời còn ngấp mùi mốc, còn chẳng bằng phòng của người ở trong nhà.

Chính Đường Đức Minh còn ghét bỏ nơi này, làm thế nào ông ta sẽ bước vào đây cơ chứ?

Ông ta rời đi, Đường Mộc Ca liền nằm phịch xuống giường, phảng phất như cô đã trút đi toàn bộ sức lực, nằm bẹp dí trên đó.

Không thèm nghe lời của Đường Đức Minh, cô không đi rửa mặt, cũng không thay lại áo quần, mà cứ nằm đó nghĩ nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Cô không cam. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Năm cô năm tuổi, khi đó tuyết rơi đầy trời, mẹ đưa cô đến trước mặt Đường Đức Minh, liền xoay người rời đi.

Cô bèn đuổi theo, ngã sấp mặt trong đồng tuyết trắng tinh, trắng đến mức máu từ hai lòng bàn tay cô chảy ra nhuộm nổi cả con đường, nhưng mẹ không hề quay đầu lại.

Lần đầu tiên nghe thấy Đường Mộc Tuyết gọi cô là Đường Tiểu Cáp, cô vô cùng không phục, bèn lao vào đánh nhau với cô ta, nhưng cuối cùng kết quả chính là, Đường Mộc Tuyết chỉ bị cô nện vài cú, còn cô thì bị đánh đến không thể ăn cơm.

Năm cô mười tuổi, chị cả Đường Mộc Cảnh mua cho cô và Đường Mộc Tuyết hai cái kẹp tóc, Đường Mộc Tuyết bèn lết sai người giúp việc tấn cô một trận.

Sau chuyện đó, cô nghe thấy Lưu Hồng Đan ôm Đường Mộc Tuyết trong ngực ti tì: “Tiểu Tuyết ngoan, không buồn nhé, đợi con nhai kia lớn thêm một chút, mẹ sẽ bán nó đi, con nhai đó không thể nào đáng yêu bằng tiểu Tuyết của chúng ta được!”

Năm cô mười tuổi, cơ thể đã có chút phát triển, Đường Mộc Tuyết lớn hơn cô ba tuổi nhưng không xinh bằng cô liền đâm ghen tị.

Từ sau lần đó, Đường Mộc Ca liền tỏ, để có thể sống an yên ở Đường gia, cô chỉ còn một cách, đó là ngụy trang chính mình.

Cô đã ngụy trang suốt tám năm ròng.

Vì một miếng ăn, chỉ vì những ngày tuyết rơi cô có một góc để trú mình, lúc đó cô còn nhỏ, cho nên cô rất sợ, sợ bị đối, sợ bị rết.

Vì vậy, cô đã tìm ra cách để bảo vệ chính mình – ngụy trang.

Làm một kẻ xấu xí, làm một kẻ nhát gan, làm một kẻ ngoan ngoãn...

Cô đã có thể sống như thế nhiều năm, nhưng tại sao kết quả vẫn vậy?

Cô không cam!

“Đường Tiểu Cáp, sao cô vẫn còn nằm ở đây? Còn không mau đứng lên sửa soạn lại bản thân! Ày, chiếc váy này là Nhị tiểu thư cho cô mượn, Đường tiên sinh đã nói, cô nhất định phải mặc nó!”

Người vừa nói chính là Tiết Diễm, là một người giúp việc trong Đường gia, cô ta vừa nói vừa đi vào, sau đó ném thẳng chiếc váy lên mặt Đường Mộc Ca.

Trong tay cô ta còn cầm một cái chổi lông gà, trông thấy Đường Mộc Ca nằm chết dí trên giường, liền “Bụp bụp bụp” quất thẳng lên người cô.

“Chiếc váy này là Nhị tiểu thư tốt bụng cho cô mượn, ngược lại cô giỏi, dám nằm ở đây lười biếng! Chọc giận Đường tiên sinh, cô không gánh nổi hậu quả cũng coi như, còn muốn mọi người phải chịu phạt chung với cô! Mau đứng lên! Bằng không tôi nói với Đường tiên sinh để ngài ấy đến đây!”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Đánh trả lại. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đường Mộc Ca vẫn nằm như cá chết, hết như cô không cảm nhận được cơ đâu khi cây chổi lông gà đập lên người cô.

Cô cười lạnh trong lòng, ở Đường gia, ngay cả một người giúp việc cũng dám đối xử với cô như vậy, nếu không được người nhà họ Đường cho phép, à người ở này làm sao dám?

Một người ở cũng có thể quát lớn vào mặt cô, đánh cô...

Dựa vào gì...

Dựa vào cái gì?!

Cây chổi lông gà trong tay Tiết Diễm vẫn cứ phang ngang đập thẳng lên người Đường Mộc Ca, cô ta là một người giúp việc, xưa nay đều là cô ta hầu hạ người khác, nhưng giờ lại có thể đem một người nhà họ Đường đập dưới chân, cho nên liền cảm thấy vô cùng hả hê.

Chỉ là cô ta không tài nào ngờ tới, Đường Mộc Ca sẽ ngồi dậy, đồng thời còn bắt lấy cây chổi lông gà, nhìn cô ta bằng ánh mắt rét buốt.

Tiết Diễm rụt người, càng bị ánh mắt của cô làm cho sợ.

Nhưng cô ta đã an ủi mình rất nhanh, người trước mặt chính là Đường Mộc Ca mà ai ai trong Đường gia cũng đều có thể chà đạp, có cái gì mà sợ? Ở Đường gia này, chả phải chính ả cũng nhìn mặt người khác mà sống sao?

“Đường Tiểu Cáp, cô buông tay cho tôi! Bằng không tôi sẽ đi nói với Đường tiên sinh, nói cô...”

Lời còn chưa nói xong, cây chổi lông gà trong tay cô ta đã bị Đường Mộc Ca cướp đi.

Chỉ thấy Đường Mộc Ca đứng dậy, giơ cao cây chổi, sau đó phang thẳng lên người cô ta.

“Ôi, ôi! Đường Tiểu Cáp, cô dám đánh tôi? Cô lại dám đánh tôi!” Tiết Diễm nhảy cẫng lên, trên cánh tay cô ta đầy vết roi.

Đường Mộc Ca bỏ qua những lời thừa thãi của cô ta, cứ như vậy mà đánh, Tiết Diễm gọi càng lớn, thì cô càng đánh nhanh hơn, đồng thời còn dùng sức hơn.

Vì căn phòng không lớn, cho nên Đường Mộc Ca chỉ cần xoay người là có thể đóng sập cửa lại, cô nói: “Hôm nay tôi không chỉ muốn đánh cô, mà còn muốn đóng cửa đánh cô!”

“Đường Tiểu Cáp, cô đánh tôi, tôi sẽ đi nói cho Đường tiên sinh và Đường phu nhân! Nhất định bọn họ sẽ không bỏ qua cho cô, ôi!”

Tiết Diễm thử cướp cây chổi lông gà từ trong tay cô, nhưng lại bị Đường Mộc Ca đánh liên tục mấy cái.

Bị cô quất cho mấy roi liên tiếp, cô ta không dám cướp lại cây chổi nữa, chỉ có thể tránh né.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đánh trả lại. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Cô nói cho ba tôi? Chuyện cười, tôi là Đường Mộc Ca, là Tam tiểu thư của Đường gia, là cốt nhục do chính Đường Đức Minh sinh ra, cô nghĩ tôi và cô cùng mang vết thương này đến trước mặt ông ta đối chứng, ông ta sẽ tin tưởng ai?”

Đường Mộc Ca phải dần hết lương tâm mới có thể nói ra những lời này, nếu như có thể, dù có chết cô cũng không muốn làm con gái của ông ta.

Nhưng thực sự, sự thật cô chính là Tam tiểu thư của Đường gia.

Nhưng nói cho cùng thì Tiết Diễm cũng chỉ là một người giúp việc, dựa vào cái gì cô ta dám đánh cô?

Ồ, hiện tại cô không thể đối phó Đường Đức Minh, nhưng một ả giúp việc thì, cô có thể đối phó.

Cô sẽ không để cho người khác ‘cáo mượn oai hùm’ mà bắt nạt cô!

Sẽ không!!!

Tiết Diễm khóc hu hu: “Tam tiểu thư, cô tha cho tôi đi, hu hu... Tôi thật sự biết sai rồi, tôi sẽ không dám tái phạm nữa.”

“Hu hu, Tam tiểu thư, coi như cô có giận tôi, thì cũng phải sửa soạn lại bản thân... Hu hu... trước hết sửa soạn lại bản thân ah, Đường tiên sinh bọn họ... bọn họ đang ở dưới lầu chờ đấy.”

Đường Mộc Ca nhìn đáng vẻ co thành một núm của cô ta, cười lạnh, ném thẳng cây chổi xuống đất.

Tiết Diễm nói đúng, đám người Đường Đức Minh còn đang ở dưới lầu chờ cô, cô không thể rề rà.

“Cầm lấy đồ của cô, rút ra ngoài.” Cô lạnh giọng nói.

Tiết Diễm bò ra khỏi góc, len lén liếc Đường Mộc Ca một cái, thiếu nữ mười tám tuổi, không nhất gan, cũng không hề nói lắp...

Đáy mắt cô ta lướt qua một tia âm u, không dám dừng lại, nhanh chóng đi xuống lầu.

Tiếng bước chân không còn, Đường Mộc Ca nhìn cánh cửa khép hờ đến đực người ra, con người luôn mang một bản chất kì lạ, chỉ cần tôi nhường bạn, bạn liền có thể bắt thang ngồi lên đầu tôi, còn một khi tôi đứng dậy đối kháng, bạn liền khúm núm như một con chuột bệnh.

Trong nháy mắt đó, Đường Mộc Ca đã nghĩ, tám năm qua cô tự nguy trang chính mình, hẳn là cô sai?

Bằng không, bọn họ cũng không dám bắt nạt cô như vậy?

Không, trên thực tế cô không sai, nếu cô bộc lộ bản chất thật của mình, đã sớm không còn đường sống.

Làm thế nào Lưu Hồng Đan có thể chấp nhận một đứa con gái roi cướp hết mọi ánh sáng của con gái bà ta? Bà ta sẽ dùng hết tất cả các biện pháp, để tiêu diệt cô.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Tìm ra đường sống. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Cô sực tỉnh người, ánh mắt rơi lên cánh tay mình, phía trên bị chổi lông gà đánh trúng, hiện lên một vết lằn, đau rất.

Cô nhắm mắt lại, yên lặng thở dài, có lẽ, cô cần phải tìm cách rời khỏi đây...

Mười tám tuổi, độ tuổi đẹp nhất của một cô gái, đoạn thanh xuân đẹp nhất của đời người, cô chân chính là Tam tiểu thư của Đường gia, nhưng phải lao tâm khổ tứ tìm cách trốn chạy, nom lại cũng quá khôi hài đi!

Có nói ra, sẽ có ai tin không nhỉ?

Nhưng phải làm sao đây?

Cô đã tỏ ra ngoan ngoãn, đã tỏ ra hèn nhát, đã cố làm mình xấu xí, nhưng cuối cùng vẫn là cá nằm trên thớt, không nhúc nhích, không động đậy, chỉ có thể chờ chết.

Cô không muốn chết, cô không cam!

Vì vậy, không còn cách nào nữa, nhất định cô phải tìm ra đường sống.

Hay là, đi “hầu hạ” Khúc Mặc Phong cũng không tệ, nhân lúc anh ấy còn có cảm tình với chị cả, anh ấy sẽ không chán ghét mình nhanh đâu.

Khoảng thời gian đi hầu hạ anh ấy, chính là cơ hội để mình nghỉ xả hơi.

Nghĩ thông, Đường Mộc Ca bèn cầm lấy chiếc váy ban nãy Tiết Diễm mang vào, nhưng tiếc là cô còn chưa có thời gian “thường thức”, thì cửa phòng đã bị đá văng.

Đường Mộc Ca ngạc nhiên quay người lại, liền thấy hai gã vệ sĩ đi vào, giữ lấy hai tay cô, sau đó đưa cô đi xuống lầu.

Trong phòng khách, Đường Đức Minh ngồi trên ghế sofa, Lưu Hồng Đan, Đường Mộc Tuyết cũng có mặt ở đó.

“Quý xuống!” Đường Đức Minh quát, ngay sau đó hai gã vệ sĩ đã ép cô quý xuống.

Bên cạnh cô là Tiết Diễm đang khóc sụt sùi.

Ngay khoảnh khắc hai đầu gối chạm đất, Đường Mộc Ca liền biết, Tiết Diễm đã tố cáo cô.

“Đường tiên sinh, Đường phu nhân, thật sự tôi chỉ đi đưa váy cho Tam tiểu thư, nhưng vì tâm trạng không tốt mà cô ấy cầm chổi lông gà đánh lên người tôi, giờ cả người tôi, tay, chân, đầu đầu cũng có vết thương, mong hai ngài hãy làm chủ cho tôi.” Tiết Diễm khóc muốn long trời lở đất.

Nghe xong, Đường Mộc Ca còn nghĩ chí ít Đường Đức Minh cũng sẽ hỏi cô đầu đuôi hay một chút nguyên do thôi cũng được, thế nhưng, ông ta không hề hỏi gì.

Đáy mắt cô chỉ kịp bắt lấy một bóng người, liền sau đó, Đường Đức Minh đã đứng dậy đi đến trước mặt cô, một tiếng “Chát”, năm ngón tay của ông ta in rõ trên mặt cô.

Mọi thứ xảy ra nhanh như một tia chớp, Đường Mộc Ca còn không có thời gian để nói bất cứ điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vạ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tìm ra đường sống. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Cô bị đánh đến trời đất lộn mòng, chỉ cảm thấy tai vang ong ong, trong miệng có vị ngòn ngọt, cô bị ông ta tát đến bật máu.

“Hỗn xược!” Đường Đức Minh giận dữ đứng trước mặt cô, từ trên cao nhìn xuống: “Cô không hài lòng với những gì tôi sắp xếp, cho nên trút giận lên đầu người giúp việc? Cô là Tam tiểu thư của Đường gia, đây là lần cuối cùng tôi nói với cô, có thể vì Đường gia mà làm việc, là vinh dự của cô, cũng là trách nhiệm của cô!”

Không hài lòng với những gì ông ta sắp xếp, vì lẽ đó trút giận lên người giúp việc? Đường Đức Minh cho rằng đó là lí do cô đánh Tiết Diễm?

Có người đã khua môi múa mép sau lưng cô?

Càng buồn cười hơn chính là, ba cô lại vì một người ở mà ra tay làm việc nghĩa, không chút thương tiếc tát cô một bạt tai!

Cô thật sự muốn hỏi ông ta một câu, nếu ông ta đã coi cô là Tam tiểu thư của Đường gia, vậy thì những lúc cô bị đánh, tại sao ông ta chưa từng tay làm việc nghĩa giúp cô?

Dù một lần thôi, cũng tốt rồi..

Nhưng cô biết, nếu cô hỏi, thì cũng chỉ họa thêm một vết đen trong lòng cô thôi.

Hành động của Đường Đức Minh đã nói rõ, chỉ khi Đường gia cần đến cô, cô mới là Tam tiểu thư của Đường gia.

Còn lại, cô chính là một con chó giữ nhà.

Cho nên, cô chỉ có thể lặng lẽ, nuốt máu xuống.

“Mộc Ca, đứa nhỏ này sao có thể như vậy? Hoặc giả con không thích váy của Tiểu Tuyết đi chẳng nữa, thì cũng không nên trút giận lên người giúp việc chứ, không thích có thể nói với dì, dì sẽ mua cho con một chiếc váy khác, và lại cũng không đáng bao nhiêu đồng, con có biết con làm như vậy, Tiểu Tuyết rất đau lòng không?”

Lưu Hồng Đan đứng bên cạnh chen vào, đối với cách “hành xử không nên” của Đường Mộc Ca bà ta cảm thấy vô cùng đau lòng.

“Kể cũng lạ, dì là nữ chủ nhân của Đường gia cũng chưa làm đến mức vậy, nhưng con lại vì một cái váy mà nổi nóng, không trách trước giờ con chưa một lần gọi dì một tiếng mẹ, dì...”

Lưu Hồng Đan vừa nói, vừa khóc tu tu: “Ông xã, anh muốn mắng thì cứ mắng em đi, không dạy được con, là lỗi của em, hu hu...”

Đúng là khổ nhục kế ah, Đường Mộc Ca thấy rõ rành rành, Lưu Hồng Đan muốn tưới dầu lên lửa, muốn Đường Đức Minh đánh cô ác liệt hơn.

Tốt nhất là đánh cô hoặc phê, hoặc chết, hoặc giả phải đuổi cô ra khỏi nhà, thì bà ta mới thỏa lòng!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Anh đến rồi. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đường Đức Minh nghe xong những lời này, quả nhiên tức đến điên, lần nữa ông ta vung tay lên: “Hôm nay tao sẽ đánh chết mày đồ hỗn xược!”

Lông mi Đường Mộc Ca khẽ run, nếu ông ta thật sự xuống tay, cô chắc chắn mình sẽ bị đánh thành ngu.

Cô giả vờ rúc người sang bên cạnh, cũng may sao trời phù hộ cô có thể né được cú tát kia, ngay sau đó cô cướp lấy thời cơ, bèn lên tiếng: “Ba... Khúc... Khúc thiếu sẽ đến...”

Năm ngón tay của Đường Đức Minh đang chừng hững giữa không trung, đúng vậy, không bao lâu nữa Khúc Mặc Phong sẽ đến.

Mà mục đích ông ta muốn Đường Mộc Ca ăn mặc xinh đẹp, là để đón tiếp Khúc Mặc Phong!

Đường Mộc Ca biết, chỉ bằng một cái miệng của cô, không phải đối thủ của bọn họ, cho nên cô đã nhắm ngay phần quan trọng nhất của vấn đề để nói.

“Ba, con biết sai rồi... Nhưng... ba...ba thật sự muốn đánh chết con sao? Khúc thiếu không nhìn thấy con, ba...ba sẽ phải làm sao?”

Chính cái giây vế sĩ đá văng cửa phòng, cô liền biết Tiết Diễm đã tố cáo cô, lúc đó trong đầu cô lập tức hình thành chuỗi phản ứng, suy nghĩ phải nói như thế nào để có thể bảo vệ bản thân.

Chỉ là Đường Đức Minh hành động quá nhanh, cô còn chưa kịp mở miệng, đã bị ông ta xáng một bạt tai, tuy nhiên cái tát thứ hai, cô hoàn toàn không muốn ăn.

Đường Đức Minh sùng sốt, nếu ông ta làm cô bị thương, vậy lát nữa ông ta phải giao cô cho Khúc Mặc Phong như thế nào?

Đúng lúc này, Đường Mộc Tuyết bỗng chen vào: “Đường Tiểu Cáp, mày cho rằng Khúc thiếu thật sự quan tâm mày? Không nhìn thấy mày thì làm sao nào? Sự tồn tại của mày chỉ làm Khúc thiếu thêm phần chán ghét mà thôi!”

Nói xong, cô ta ôm lấy cánh tay Đường Đức Minh, nói: “Ba ơi, con biết người làm rất nhiều chuyện vì công ty, có quan hệ tốt với Khúc thiếu đối với chúng ta chính là trăm lợi mà không hại, tiểu Tuyết cũng nghĩ như bố, nguyện vì Đường gia mà xả thân.”

“Nhưng ba ơi, tại sao ba chọn Đường Tiểu Cáp mà không phải con? Ba không thấy con ưu tú hơn nó sao? Nếu ba muốn nói Khúc thiếu đồng ý đến gần Đường Tiểu Cáp là vì mối quan hệ với chị cả, vậy thì con cũng là em gái của chị cả ah, hơn nữa con còn là em gái ruột của chị cả, đáng lý ra Khúc thiếu sẽ muốn tiếp cận con hơn, ba thấy sao?”

Nói xong câu cuối cùng, Đường Mộc Tuyết xệ môi làm nũng.

Đường Đức Minh nhìn Đường Mộc Ca đang ngồi co quẹo trên sàn nhà, rồi lại nhìn Đường Mộc Tuyết đang ôm cánh tay ông ta, vừa nhìn là biết hai đứa một đứa trên trời, một đứa dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Anh đến rồi. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đúng vậy, có thể vì mối quan hệ với Đường Mộc Cảnh mà Khúc Mặc Phong mới cho phép Đường Mộc Ca tiếp cận cậu ta, vậy tại sao không thể cùng Đường Mộc Tuyết chứ?

Là ông ta bị ngu rồi ah, mới đưa cái con nhóc người không ra người, ngòm không ra ngòm này đi tiếp cận Khúc Mặc Phong!

Ông ta đập nhẹ lên mu bàn tay của Đường Mộc Tuyết: “Tiểu Tuyết quả thật là con gái ngoan của ba, con có thể hi sinh vì gia tộc, ba rất vui mừng, một lát nữa con nhớ chủ động tiếp cận Khúc thiếu nhiều hơn, những chuyện còn lại hãy giao cho ba.”

Đường Mộc Ca trừng mắt nhìn, đây là... muốn vứt cô đi?

“Tiểu Tuyết, nhìn thấy con hiểu chuyện như vậy, mẹ thật vui.” Lưu Hồng Đan nức nở nói: “Nhưng ông xã ơi, con bé Mộc ca này đã làm cả nhà âm ỉ, là tại em không dạy dỗ con tốt, là em sai, anh phạt em đi.”

Nói đến Đường Mộc Ca, lông mày Đường Đức Minh lại vặn xoắn, hai mắt tràn trề khí lạnh.

Đúng, là khí lạnh, hận không thể dùng dòng khí lạnh đó siết chết Đường Mộc Ca!

Đường Đức Minh trầm giọng nói: “Sao lại phạt em? Em lo cho nhà này đã đủ nhọc, là nó không biết điều muốn làm âm ỉ! Mấy người nhốt nó vào căn phòng dưới đất cho tôi, để đối nó ba ngày sau đó nói tiếp!”

Dáng bộ đắc ý trườn bò lên khắp mặt Lưu Hồng Đan, len cả qua khoeo mắt đuôi mày Đường Mộc Tuyết.

Cái gọi là căn phòng dưới đất, chính là một gian phòng nhỏ tròn bốn mét vuông, không cửa sổ, không ánh sáng, rất ẩm ướt, còn rất nhiều kiến, gián, thứ có duy nhất trong đó chính là một cái lỗ thông gió lớn bằng hai đầu ngón tay.

Năm tám tuổi, Đường Mộc Tuyết vu khống cô trộm đồ, Đường Mộc Ca bị nhốt ở trong đó một lần, sau khi đi ra khỏi đó, cô có hơn nửa năm không thể ngủ yên một giấc, đối với cô mà nói, nơi đó chính là địa ngục.

Không thể được!

Cô không thể lại bị nhốt vào trong đó!

“Mấy người cứ như vậy mà chắc chắn, Khúc Mặc Phong chọn tôi, là vì chị cả?” Đường Mộc Ca gấp gấp nói.

Cô chỉ là một cô gái mười tám tuổi mà thôi, đối diện với chuyện này, cô không thể lờ ra bộ hờ hững được.

“Sao vậy? Lễ nào mà cho rằng Khúc thiếu chọn mày, là nhờ mày đẹp? Ôi giờ ừ, đã khi nào Khúc thiếu chọn qua mày?” Đường Mộc Tuyết lên tiếng châm biếm.

“Đưa nó đi, thật là mất mặt mà!” Đường Đức Minh ra lệnh, có vẻ như ông ta không muốn nhìn thấy cô thêm một giây nào nữa.

“Trông thật đông vui nhỉ, đây là Đường tiên sinh muốn đưa ai đi thế?” Một màn pha trò vang lên, là âm thanh từ ngoài cửa truyền đến.

Hết thấy đều chán động, Khúc Mặc Phong!

Anh đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Mục đích của chuyến đi. (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đám vệ sĩ đang mang cô đi không kim lòng được dừng bước lại.

Thậm chí người làm đang đứng ở cửa cũng vô cùng tự giác rẽ làm hai, chủ động dọn đường mời Khúc Mặc Phong bước vào.

Khúc Mặc Phong mặc âu phục đi giày da, ung dung mà tiến thẳng vào tầm mắt của mọi người, anh không đưa thêm người đi cùng, hơi thở mạnh mẽ làm cho không một ai dám khinh thường anh.

Lúc đi ngang qua Đường Mộc Ca, anh cũng chỉ liếc hờ hợt một cái, tựa hồ không đặt cô trong mắt.

Đường Mộc Ca nâng mắt nhìn anh, người đàn ông này lớn hơn cô chín tuổi, nhưng tối qua anh ta và ba cô đã liên thủ với nhau, sau đó đem cô ăn đến no căng điều.

Vậy thì, mục đích anh ta tới đây là muốn đưa cô đi, có phải không?

Ban nãy thôi, ba cô còn nói với cô, rằng ông ta muốn cô đi hầu hạ Khúc Mặc Phong.

Đúng, là hầu hạ, chứ không phải kết hôn!

Vì vậy, anh ta đặc biệt đến đây để làm nhân vật quan trọng!

Ha ha, ngay lúc này, Đường Mộc Ca thật muốn cười lạnh, hóa ra khi chạm đến tột cùng của nỗi đau, thì khóc không còn là vấn đề, bởi vì, khóc quá đơn giản.

“Khúc thiếu, ngài đến rồi? Ba và mẹ tôi đợi ngài rất lâu rồi ạ.” Đường Mộc Tuyết bước lên phía trước một bước, đang tính kéo tay anh tỏ vẻ gần gũi, có điều tay gờ ra nữa vùi nhưng lại không dám.

“Đừng vậy, Khúc thiếu, có vẻ như cậu đã đói bụng rồi nhỉ? Trước tiên chúng ta vào phòng ăn cơm cái đã.” Đường Đức Minh vội vã nói, ông ta lên nháy mắt với vệ sĩ, ý tứ cần nhanh chóng đưa Đường Mộc Ca đi, tránh làm Đường gia mất mặt.

Sớm biết Khúc Mặc Phong dễ dàng nói chuyện như vậy, thì tối hôm qua ông ta đã để Đường Mộc Tuyết đi rồi, chứ không phải cái giống xấu xí kia đi hầu hạ Khúc Mặc Phong.

Có điều, giờ hối hận vẫn kịp, Đường Đức Minh nghĩ trong đầu.

Hả? Đầu này Khúc Mặc Phong khe khẽ nhúc, thái độ của anh chưa đủ rõ sao? Đến mức Đường Đức Minh cũng quên hẳn mục đích chuyến đi này của anh?

“Khúc thiếu, mời cậu vào, chớ khách khí.” Lưu Hồng Đan mặt mày cười mở mời mọc, không hề nhìn ra vẻ khác lạ của anh.

Khúc Mặc Phong vẫn đứng im, đực ra tại chỗ hệt như một cây bách tùng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mục đích của chuyến đi. (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Thậm chí Đường Mộc Ca sắp bị nhốt vào tầng hầm cũng không nhận được nhìn anh một cái, phải công nhận, anh thật đẹp, đứng từ góc độ của cô nhìn sang, cả gương mặt anh đều hoàn mỹ đến không thể chê vào đâu được, xương quai hàm rõ ràng, gò má tinh tế phẳng phất anh chính là tác phẩm mà Thượng Đế đã tỉ mỉ điêu khắc, điều luyện đến tinh xảo.

“Không được.” Cuối cùng, sau một hồi trầm mặc, Khúc Mặc Phong cũng chịu mở miệng: “Đường tiên sinh hẳn phải biết mục đích chuyến đi này của tôi.”

Anh sử dụng một câu trần thuật, mà không phải một câu nghi vấn.

Đường Đức Minh tỉnh mở miệng, lời còn chưa ra khỏi họng thì Đường Mộc Tuyết đã dẫn đầu nói trước “Khúc thiếu, không cần vội ah, trước hết chúng ta nên ăn cơm rồi sau đó hẳn làm chuyện chính sự? Bụng đói sẽ hỏng chuyện, khi đó tất cả chúng tôi sẽ áy náy lắm”

Nói xong, cô ta nhìn về đám vệ sĩ: “Mấy người nhanh chóng đưa Tam tiểu thư đi xuống đi, em Ba phải cố gắng nhận lỗi, tuyệt đối không được làm ra những chuyện bạo lực như thế nữa, ảnh hưởng đến Đường gia chúng ta là chuyện nhỏ, nhưng bại hoại thanh danh là chuyện không nên, đúng không? Nếu để người ngoài biết được những chuyện này, thì tương lai của em sau này, sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng.”

Rốt cục, ánh mắt của Khúc Mặc Phong cũng chịu dừng lại trên người Đường Mộc Ca, thật ra ngay lúc anh bước vào cửa, đã chú ý đến cô.

Cô cúi thấp đầu, cắn chặt môi, mang máng có thể thấy được má phải cô sưng lên, bên trên còn in rõ năm dấu tay, vô cùng chặt vật.

Đã nhiều năm trôi qua, đây là lần thứ hai anh bắt gặp dáng vẻ chật vật của cô, lần đầu tiên là vào năm năm trước...

Mà lúc này cô chật vật, lại bởi vì Đường gia!

“Tiểu Tuyết, sao con lại nói như vậy cơ chứ? Con bé là em gái con nha... Haiz, không bao giờ khiến người khác bớt lo, đưa con bé đi đi, nhanh nhanh đưa đi đi, ở lại chỗ này chỉ thêm phần thất lễ với Khúc thiếu, xin lỗi Khúc thiếu, là chúng tôi không dạy dỗ tốt con bé, để cậu chê cười rồi”

Lưu Hồng Đan phát phát tay, đồng thời liên miệng giục vệ sĩ đưa Đường Mộc Ca đi.

Từ đầu đến cuối Khúc Mặc Phong chỉ việc yên lặng ngắm nhìn hai mẹ con Lưu Hồng Đan, mặt mày không chút cảm xúc.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Người phụ nữ của tôi nhu nhược còn độc ác? (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Đường Đức Minh nhìn từng biểu cảm trên mặt anh hệt như người đi rà vàng, tuy nhiên nhìn tới nhìn lui nhìn muốn lòi hai con mắt vẫn không nhìn ra, trong lúc nhất thời ông ta không tài nào thấu tâm tư của Khúc Mặc Phong.

Người này còn trẻ tuổi nhưng vô cùng khủng bố, vẫn còn trẻ nhưng đã có thể điềm nhiên(*) được như vậy.

(*) Điềm nhiên: Bình tĩnh.

Chả trách năm năm trước cậu ta đang ở trong cảnh tứ bề khốn đốn, lại có thể ‘ra khỏi trùng vây’, trở thành tổng giám đốc của tập đoàn Thịnh Càng, mặc dù cậu ta không hiện rõ vui buồn, nhưng liền có thể nhìn ra, đây không phải một người giống những gã tầm thường.

(*) Note: Đây là phần chú ý của riêng mình, vì tác giả viết có phần đan xen suy nghĩ của chính nhân vật nên đôi lúc cách xưng hô của người dẫn chuyện sẽ khác các bạn nhé.

“Đường tiên sinh, ngài đã quên mục đích chuyến đi này của tôi? Hoặc giả Đường tiên sinh không muốn?” Khúc Mặc Phong nhắc lại mục đích chuyến đi của anh, mỗi một giây trôi qua ánh mắt anh càng thêm lạnh.

Lưu Hồng Đan cùng Đường Mộc Tuyết hệt như gà bị dịch, ngu ngơ lơ mơ, chỉ có thể lo lắng suông.

Đường Đức Minh trầm kêu một tiếng trong lòng: “Xin lỗi, Khúc thiếu!”

Ông ta nhìn ngược về phía Lưu Hồng Đan: “Em nhanh đưa Mộc Ca lên lầu rửa lại mặt mày, sau đó đưa con bé xuống đây hầu hạ Khúc thiếu.”

Rửa mặt? Hầu hạ?

Hai cặp từ kia, thật là làm cho Khúc Mặc Phong muốn cười, là cười châm chọc.

Anh nói: “Đường tiên sinh quá lời rồi, Mộc Ca đã là người của tôi, tất nhiên tôi sẽ không bạc đãi cô ấy, còn về chuyện rửa mặt, cũng không phiền Đường phu nhân phải nhọc công”

Nói xong, anh bước lên một bước, đi tới bên cạnh Đường Mộc Ca, đám vệ sĩ lập tức buông tay ra, Đường Mộc Ca đứng không vững, suýt thì bổ nhào trên mặt đất, may mà Khúc Mặc Phong nhanh tay đỡ lấy cô, sau đó ôm cô vào lòng.

Đường Mộc Tuyết mắt O mồm A, đực người nhìn nom muốn ngu, vừa rồi Khúc Mặc Phong nói... Đường Tiểu Cáp là người của anh ta?

Mà bây giờ anh ta còn ôm con ả?

Đây là cái tình huống gì ah?

Theo bản năng Đường Mộc Tuyết quay đầu lại nhìn Đường Đức Minh, hi vọng ba của cô ta sẽ cho cô ta một lời giải thích.

Chỉ là Đường Đức Minh không thêm quan tâm đến cô ta, ông ta chăm chú nhìn Khúc Mặc Phong, cung kính nói: “Khúc thiếu, thật xin lỗi, là tôi không biết cách dạy con, cho nên mới xảy ra chuyện như thế.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Người phụ nữ của tôi nhu nhược còn độc ác? (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Không biết cách dạy con gì cơ chứ? Khúc thiếu ngài chờ nghe ba mẹ tôi nói lời khiêm tốn, Đường Tiểu Cáp chả phải đùa tốt lành gì cho cam, chính cô ta đã đánh người giúp việc trong nhà ra thành như vậy.”

Chuyện Khúc Mặc Phong bảo hộ Đường Mộc Ca, thật sự đã kích thích Đường Mộc Tuyết, cô ta không tài nào khống chế được tâm trạng của bản thân.

Cô ta kéo Tiết Diễm đến, vén tay áo Tiết Diễm lên: “Khúc thiếu, ngài nhìn xem, tôi không hề gạt ngài, Đường Tiểu Cáp là loại nhu nhược còn độc ác, nó thì có điểm gì tốt để ở cạnh ngài ah?”

Nói xong, Đường Mộc Tuyết liền tranh công ngẩng mặt lên nhìn Khúc Mặc Phong.

Chỉ thấy khoe môi anh câu lên nụ cười nhạt, rất khách khí hỏi một câu: “Cho nên, ý của Đường Nhị tiểu thư chính là, người phụ nữ của tôi là người nhu nhược còn độc ác?”

“Tôi... Tôi không có ý đó, Khúc thiếu ngài... Ngài có thể không chọn nó làm người phụ nữ của ngài ah.”

“Ồ... Đường Nhị tiểu thư đây là ‘vẽ đường cho hươu chạy’, muốn tôi làm một người đàn ông không chịu trách nhiệm?”

Đường Mộc Tuyết bị nghẹn thở, mặc kệ cô ta nói gì, Khúc Mặc Phong đều quán tên anh ta với Đường Mộc Ca, mắng Đường Mộc Ca chính là mắng anh ta, đến cùng thì Đường Mộc Ca có gì tốt để anh ta phải bảo hộ con ả như vậy?

Đường Mộc Tuyết nghĩ mãi vẫn không ra, tức đến đỏ mắt: “Đường Tiểu Cáp, sao bây giờ mày không dám lộ móng vuốt của mày ra? Chính là mày sợ Khúc thiếu sẽ ghét bỏ mày, có đúng hay không? Mày là một đứa dối trá, thật kinh tởm!”

Đường Mộc Tuyết đã hoàn toàn không khống chế được tâm tính của chính cô ta.

Nhưng cô ta vừa dứt lời thì: “Chát” một tiếng, gò má cô ta ăn ngay một bạt tai, Đường Đức Minh giận dữ quát: “Còn không mau xin lỗi Khúc thiếu! Người phụ nữ của Khúc thiếu mày cũng dám mắng sao?”

Thật là ngu người, cũng không biết xem thời thế, hiện tại Khúc Mặc Phong ra mặt bảo vệ Đường Mộc Ca như vậy, Mộc Tuyết còn cang cổ lên nói, quả thật là muốn chết!

Người phụ nữ của Khúc thiếu? Nghe được câu này từ miệng Đường Đức Minh, Đường Mộc Ca cảm thấy thật hài, thời gian được đong bằng một cái nháy mắt, cô liền biến thành người phụ nữ của Khúc thiếu.

Năng lực bán con gái của ba cô thật không phải loại mạnh bình thường, vì một cái hạng mục có giá trị 5 tỷ NDT, trò gì ông ta cũng có thể làm ra.

“Bố, người đánh con?” Đường Mộc Tuyết bùng lấy gò má đỏ au của mình, không thể tin hỏi: “Ba lại đánh con như đã đánh Đường Tiểu Cáp? Con có phải con gái ruột của ba không? Chắc chắn con là do ba nhạt được rồi!”

Đường Đức Minh thờ phỉ phò, tiếp tục xáng cô ta thêm cái tát nữa, cái tát này dứt khoát khiến Đường Mộc Tuyết ngã nhào trên mặt đất.

“Đưa Nhị tiểu thư về phòng, không được tôi cho phép, thì không cho con bé đi ra ngoài!” Đường Đức Minh trầm giọng nói.

Vốn là người sinh ra Đường Mộc Tuyết, trong tích tắc Lưu Hồng Đan chưa kịp phản ứng, bà ta muốn cầu xin cho Đường Mộc Tuyết, nhưng bắt phải

ánh mắt phần nộ của Đường Đức Minh, bà ta liền rúc cổ, cái gì cũng không dám nói.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Tận Trời Vợ Nhỏ Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.